

- 1) zakład ubezpieczeń będzie posiadać aktywa w jednej walucie, stanowiące nie więcej niż 7 % aktywów w innych walutach;
- 2) zakład ubezpieczeń posiada aktywa niespełniające warunków przewidzianych w rozporządzeniu w wysokości nieprzekraczającej 20 % jego zobowiązań w danej walucie, jednakże suma aktywów we wszystkich walutach musi być przynajmniej równa sumie zobowiązań we wszystkich walutach.

§ 4. Zobowiązania zakładu ubezpieczeń płatne są w walucie określonej w umowie ubezpieczenia.

§ 5. W przypadku gdy umowa ubezpieczenia nie określa waluty, w której płatne są zobowiązania zakładu ubezpieczeń, zobowiązania te płatne są w walucie państwa, w którym umiejscowione jest ryzyko, lub, w uzasadnionych przypadkach, gdy wynika to z istoty ubezpieczenia lub z zaistniałej sytuacji, w walucie, w której wyrażona jest składka ubezpieczeniowa.

§ 6. Umowa ubezpieczenia może przewidywać spłatę zobowiązań zakładu ubezpieczeń w walucie państwa, w którym znajduje się jego siedziba, albo w innej walucie, której wybór uzasadniony jest praktyką obrotu, istotą ubezpieczenia lub zaistniałą sytuacją, jeżeli umowa ubezpieczenia dotyczy ryzyk:

- 1) zaliczonych do grup 4—7, 11, 12 oraz grupy 13 — jedynie w zakresie OC producenta — działu II załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 2) zaliczonych do innych grup niż wymienione w pkt 1, a z istoty tych ryzyk wynika, że zobowiązania zakładu ubezpieczeń wynikające z umowy ubezpieczenia powinny być płatne w walucie innej niż ustalona zgodnie z § 4 i 5.

§ 7. Jeżeli po zajściu zdarzenia ubezpieczeniowego skutkującego odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń ustalono płatność zobowiązań zakładu ubezpie-

czeń w określonej walucie, w szczególności w orzeczeniu sądu lub ugodzie zawartej pomiędzy zakładem ubezpieczeń a ubezpieczającym, ubezpieczonym, uposażonym lub uprawnionym z umowy ubezpieczenia — zobowiązania zakładu ubezpieczeń płatne są w tej walucie.

§ 8. Jeżeli po zajściu zdarzenia ubezpieczeniowego skutkującego odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń przedstawiono zakładowi ubezpieczeń oszacowanie roszczeń wobec zakładu ubezpieczeń w określonej walucie — zobowiązania zakładu ubezpieczeń mogą być płatne w tej walucie.

§ 9. 1. W przypadku umów ubezpieczenia związanych z ryzykiem kredytowym albo związanych z obrotem papierami wartościowymi, zobowiązania zakładu ubezpieczeń płatne są w walucie, w której wyrażony jest kredyt lub papier wartościowy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy spłata kredytu lub dochody z papierów wartościowych wyrażone są w walucie innej niż waluta, w której wyrażony jest kredyt lub papier wartościowy, zobowiązania zakładu ubezpieczeń płatne są w walucie spłaty kredytu lub dochodów z papierów wartościowych.

§ 10. W przypadku umów ubezpieczenia związanych z nieruchomościami lub prawami z nieruchomości, zobowiązania zakładu ubezpieczeń płatne są w walucie państwa położenia nieruchomości.

§ 11. Przy ustalaniu waluty należy uwzględnić możliwość wymiany waluty, w tym w postaci transakcji typu swap, w przypadku umów ubezpieczenia, które przewidują taką możliwość.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

1945

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 31 października 2003 r.

w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 81 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania związane z łączeniem sieci telekomunikacyjnych w zakresie dotyczącym:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 70, poz. 1652.

- 1) wykonywania obowiązków związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych, w tym spełnienia wymagań, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych przez operatorów, w tym kalkulacji opłat z tego tytułu, w przypadku operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4 ustawy;
- 3) szczegółowych warunków i trybu ustalania oraz pobierania dopłaty, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy — Prawo telekomunikacyjne oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 1070), zwanej dalej „dopłatą”;
- 4) zakresu ofert operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1 i 3 ustawy, określających ramowe warunki umów o połączeniu sieci telekomunikacyjnych z operatorami, zwanych dalej „ofertami ramowymi”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) punkt styku sieci — punkt połączenia sieci telekomunikacyjnych niebędący zakończeniem sieci;
- 2) wzajemne korzystanie z sieci telekomunikacyjnej — świadczenie usług telekomunikacyjnych w połączonych sieciach operatorów oraz związanych z tym świadczeń dodatkowych, usług pomocniczych lub zaawansowanych, a także udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja, realizowane w ramach umowy o połączeniu sieci.

§ 3. 1. Wystąpienie o połączenie sieci następuje w formie pisemnego wniosku operatora sieci przyłączonej zawierającego w szczególności:

- 1) odpis lub kopię dokumentu potwierdzonego urzędowo stwierdzające uprawnienie operatora do prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji;
- 2) informacje dotyczące danych technicznych i fizycznej lokalizacji proponowanych punktów styku i sposobu przyłączenia sieci, warunków połączenia sieci, rodzajów usług oraz przewidywanego natężenia i struktury ruchu międzysieciowego;
- 3) propozycje postanowień umowy o połączeniu sieci, o których mowa w art. 78 ust. 2 pkt 3—7 ustawy;
- 4) proponowany termin połączenia sieci;
- 5) oświadczenie operatora, iż jego sieć została wybudowana zgodnie z prawem.

2. W terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o połączenie sieci operator o znaczącej pozycji rynko-

wej w formie pisemnej potwierdza warunki zawarte we wniosku lub przedstawia własne propozycje terminu połączenia, lokalizacji punktów styku i sposobu ich wykonania oraz sposoby połączenia sieci na podstawie otrzymanego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. 1. O ile umowa o połączeniu sieci nie stanowi inaczej, udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych operatora sieci przyłączającej służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja, w zakresie niezbędnym do wykonania przyłączenia sieci, oraz doprowadzenie linii łączących sieć przyłączaną z punktami styku sieci jest realizowane na koszt operatora sieci przyłączanej.

2. Udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych operatora sieci przyłączającej służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja oraz rozbudowa sieci publicznej, w zakresie niezbędnym do przyłączenia innej sieci telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem odpowiednich norm prawnych i technicznych, spoczywają na operatorze sieci publicznej przyłączającej.

3. Operator realizuje rozbudowę sieci publicznej, o której mowa w ust. 2, na wniosek operatora sieci przyłączanej, zawierający w szczególności uzasadnienie oraz informacje na temat przewidywanego natężenia i struktury ruchu telekomunikacyjnego pomiędzy łączonymi sieciami.

§ 5. 1. W celu zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia strony ustalają w umowie o połączeniu sieci szczegółowe wymagania obejmujące w szczególności:

- 1) tryb powiadamiania o awariach lub sytuacjach szczególnego zagrożenia;
- 2) procedury przywrócenia ciągłości usług telekomunikacyjnych;
- 3) procedury informowania na temat planowanych konserwacji, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie sieci operatora współpracującego.

2. W przypadku wystąpienia awarii sieci telekomunikacyjnej lub wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia, co może mieć niekorzystny wpływ na sieć operatora współpracującego, operator tej sieci informuje niezwłocznie o zaistniałej sytuacji operatora współpracującego oraz przekazuje mu informacje na temat podejmowanych działań w celu rozwiązania problemu.

3. Operator, w którego sieci wystąpiła awaria, powinien bezzwłocznie ją usunąć. Jeżeli jest to niemożliwe, operator ten informuje o tym operatora współpracującego oraz przekazuje mu informacje o postępach w usuwaniu awarii.

§ 6. 1. W celu zapewnienia integralności sieci strony ustalają w umowie o połączeniu sieci szczegółowe wymagania obejmujące w szczególności:

- 1) zorganizowanie służby odpowiedzialnej za nadzór nad pracą sieci i urządzeń w zakresie zachowania integralności sieci, funkcjonującej w systemie całodobowym;
- 2) zapewnienie punktów kontaktowych oraz procedur działania w celu reakcji w przypadkach wystąpienia awarii lub sytuacji szczególnego zagrożenia;
- 3) procedury informowania o warunkach i stanie połączonych sieci w celu szybkiego identyfikowania awarii sieci telekomunikacyjnych lub reakcji w sytuacjach szczególnego zagrożenia, zgodnie z warunkami określonymi w § 5.

2. Każdy operator ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo i obsługę własnej sieci.

§ 7. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami lub realizowaniem połączenia sieci mogą być stosowane wyłącznie do celów określonych w umowie o połączeniu sieci. W szczególności informacje takie nie mogą być ujawniane innym działom, oddziałom czy innym komórkom organizacyjnym operatora, jego spółkom zależnym oraz partnerom, dla których uzyskanie takich informacji mogłoby oznaczać działania prowadzące do ograniczenia lub naruszenia konkurencji.

§ 8. Warunki przebudowy połączonych sieci, o których mowa w art. 78 ust. 2 pkt 6 lit. c ustawy, w przypadku zmiany natężenia ruchu telekomunikacyjnego pomiędzy połączonymi sieciami realizowane są na wniosek strony, zgodnie z postanowieniami umowy o połączeniu sieci.

§ 9. 1. Uruchomienie punktów styku sieci w celu świadczenia usług na podstawie umowy o połączeniu sieci wymaga uprzedniego przeprowadzenia przez przedstawicieli stron umowy testów zgodności parametrów technicznych w punktach styku sieci, testów zgodności pomiarów ruchu w ramach wzajemnego korzystania z połączonych sieci i interoperacyjności połączonych sieci oraz uznania ich za pozytywne.

2. O ile strony nie postanowią inaczej w umowie o połączeniu sieci, testy, o których mowa w ust. 1, powinny zostać rozpoczęte w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia przez jedną ze stron umowy gotowości do ich przeprowadzenia oraz powinny zostać zakończone w terminie 30 dni od dnia ich rozpoczęcia.

3. W przypadku zakwestionowania wyników testów, o których mowa w ust. 1, lub uznania ich za negatywne, strony postępują zgodnie z procedurami ustalonymi w umowie o połączeniu sieci.

4. O ile strony nie postanowią inaczej w umowie o połączeniu sieci, uruchomienie punktów styku sieci następuje w terminie 7 dni od zakończenia, uznanych przez strony za pozytywne, testów, o których mowa w ust. 1, a w przypadku zakwestionowania wyników testów lub uznania ich za negatywne — w terminie 7 dni od dnia zakończenia procedury, o której mowa w ust. 3.

5. Za dzień zakończenia testów, o których mowa w ust. 1, uznaje się dzień, w którym strony podpisały protokół z wynikami testów.

§ 10. Operatorzy łączonych sieci określą w umowie o połączeniu sieci sposób przekazywania:

1) informacji dotyczących udostępniania współpracującemu operatorowi danych w zakresie niezbędnym do rozliczeń z tytułu umowy o połączeniu sieci oraz danych niezbędnych dla wystawienia rachunków abonentom korzystającym z ich usług, a w szczególności obowiązku przesyłania w punkcie styku numeru abonenta wywołującego;

2) współpracującemu operatorowi szczegółowych danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych niezbędnych do wystawienia rachunku abonentowi za usługi świadczone przez operatora współpracującego oraz rozliczeń z tytułu współpracy międzyoperatorskiej i łączenia sieci, w przypadku gdy przestanie w punkcie styku sieci numeru abonenta wywołującego nie jest możliwe ze względów technicznych, o ile nie zachodzą okoliczności określone w art. 44 ust. 2 ustawy.

§ 11. 1. Warunki rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych operatorów, określone w umowie o połączeniu sieci, muszą uwzględniać wyniki pomiarów ruchu telekomunikacyjnego wskazane przez urządzenia rejestrujące ruch telekomunikacyjny zainstalowane przez strony umowy, o ile strony te nie postanowią inaczej.

2. Każda ze stron umowy o połączeniu sieci powinna umożliwić drugiej stronie, na jej wniosek, zapoznanie się z wynikami pomiarów ruchu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust. 1, oraz ze sposobem prowadzenia tej rejestracji.

3. W przypadku kwestionowania wyników pomiarów albo sposobu prowadzenia rejestracji ruchu telekomunikacyjnego jednej ze stron, o których mowa w ust. 2, operatorzy postępują zgodnie z procedurami rozstrzygnięcia sporów ustalonymi w umowie o połączeniu sieci.

§ 12. 1. Operator o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 ustawy, w przypadku rozliczeń z operatorami eksploatującymi sieci publiczne, w szczególności:

1) nie może wiązać opłat z tytułu współpracy międzyoperatorskiej z wysokością stosowanych i pobieranych przez siebie opłat od użytkowników końcowych;

2) ustala opłaty za te same usługi świadczone w ramach umowy o połączeniu sieci na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów w wysokości zapewniającej równe traktowanie operatorów, biorąc pod uwagę stopień zaangażowania elementów sieci do realizacji tych usług.

2. Przy dokonywaniu rozliczeń przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia

usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4 ustawy, z operatorami eksploatującymi sieci publiczne z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, w tym kalkulacji opłat pobieranych przez niego z tego tytułu:

- 1) nie można żądać opłat za jakiegokolwiek świadczenia, które nie są ściśle powiązane z usługą, jakiej żąda operator sieci przyłączonej, z zastrzeżeniem prawa do pobierania dopłaty, o której mowa w § 13;
- 2) opłaty naliczane są odrębnie za poszczególne usługi wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, tak aby operator sieci przyłączanej nie był obciążany za usługi, z których nie korzysta;
- 3) poszczególne opłaty z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych są kalkulowane wyłącznie na podstawie uzasadnionych, długookresowych, przyszłościowo zorientowanych, średnich kosztów przyrostowych, które ponoszone są w związku ze świadczeniem poszczególnych usług na rzecz operatorów sieci przyłączanych, zgodnie z art. 59 ustawy oraz przepisami wydanymi na jego podstawie.

3. Operator o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług, o których mowa w art. 57 ust. 4 pkt 1, 3 i 4 ustawy, dokonuje prezentacji opłat wymaganych przez niego z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych w taki sposób, aby operatorzy mogli dokonać racjonalnego i opartego na ekonomicznych przesłankach wyboru pomiędzy alternatywnymi rozwiązaniami polegającymi na wzajemnym korzystaniu z sieci telekomunikacyjnych oraz budowie własnej infrastruktury telekomunikacyjnej.

§ 13. 1. Operator stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej uprawniony do pobierania dopłaty powinien przedstawić Prezesowi URTiP oraz operatorowi, od którego żąda dopłaty, kalkulację, w której szczegółowo uzasadni wysokość i sposób ustalenia dopłaty.

2. Operator, o którym mowa w ust. 1, może żądać dopłaty, o ile wykaże ponoszenie deficytu, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy — Prawo telekomunikacyjne oraz o zmianie niektórych ustaw, na podstawie zaakceptowanej przez Prezesa URTiP kalkulacji, o której mowa w ust. 1, sporządzonej zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów, o których mowa w art. 59 ustawy, oraz w przepisach wydanych na jego podstawie.

3. Dopłaty nie można pobierać do czasu zaakceptowania lub ustalenia jej wysokości przez Prezesa URTiP.

4. Dopłata jest ustalana w jednakowej wysokości dla wszystkich operatorów, którym operator uprawniony do pobierania dopłaty umożliwia świadczenie usług połączeń telefonicznych swoim abonentom.

5. Suma dopłat pobieranych przez operatora stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej uprawnionego do pobierania dopłaty nie może zapewniać temu operatorowi przychodów przekraczających udokumentowany deficyt, o którym mowa w ust. 2.

§ 14. 1. Oferta ramowa powinna zawierać przejrzystą i kompletną listę usług oraz technicznych i ekonomicznych warunków ich świadczenia, oferowanych przez operatora innym, uprawnionym operatorom.

2. Warunki oferty, o której mowa w ust. 1, powinny być określone w taki sposób, aby podmioty z niej korzystające nie musiały nabywać usług, które nie są konieczne w prowadzonej przez nie działalności.

3. Zakres oferty ramowej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2003 r. (poz. 1945)

ZAKRES OFERTY RAMOWEJ

- I. Procedura zgłaszania wniosków o połączenie sieci.
- II. Procedura zawierania umów o połączeniu sieci.
- III. Oferowane usługi w ramach łączonych sieci, zapewniające telekomunikację użytkownikom tych sieci lub świadczenie usług telekomunikacyjnych zarówno przez operatorów łączonych sieci, jak i inne podmioty mające dostęp do sieci, wraz z opłatami za te usługi, a w szczególności:
  1. zakańczania połączeń,
  2. rozpoczynania połączeń,
  3. tranzytowania połączeń, umożliwiające co najmniej realizację:
    - połączeń do i z sieci stacjonarnych i ruchomych krajowych i międzynarodowych,
    - połączeń na numery w sieci inteligentnej i sieci teleinformatycznej,
    - połączeń z numerami AUS, w szczególności połączeń z numerami alarmowymi.

- IV. Zasady rozliczeń z tytułu niewykonania i nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych.
- V. Sposoby wnoszenia opłat za poszczególne usługi.
- VI. Fizyczna i logiczna lokalizacja punktów styku sieci:
1. identyfikacja punktów styku sieci (adresy),
  2. lista central dostępnych do połączenia sieci telekomunikacyjnych:
    - 2.1. centrale miejscowe,
    - 2.2. centrale międzystrefowe,
    - 2.3. centrale międzynarodowe.
- VII. Techniczne opcje dotyczące połączenia sieci telekomunikacyjnych:
1. połączenia sieci telekomunikacyjnych w budynkach:
    - 1.1. w lokalizacji operatora sieci przyłączanej,
    - 1.2. w lokalizacji operatora sieci przyłączającej,
  2. połączenia sieci telekomunikacyjnych w punktach pośrednich.
- VIII. Zasady kierowania ruchu telekomunikacyjnego do/od operatora sieci przyłączanej, wraz z zasadami kierowania ruchu w przypadku braku możliwości realizacji połączenia za pośrednictwem pierwszej drogi kierowania (awaria lub brak przepustowości w punkcie styku sieci).
- IX. Łącza służące do połączenia sieci:
1. rodzaje łączy transmisyjnych:
    - 1.1. fizyczne media transmisyjne,
    - 1.2. minimalna liczba kanałów,
    - 1.3. informacje o jednokierunkowych i dwukierunkowych drogach ruchu — minimalne wymagania dotyczące zdolności przesyłowych (jeśli ma to zastosowanie),
    - 1.4. dostępne technologie,
  2. terminy:
    - 2.1. czas realizacji od momentu złożenia zamówienia:
      - a. na początkowe połączenia sieci telekomunikacyjnych (od zamówienia do testów od węzła do węzła),
      - b. na zmianę przepustowości już wykorzystywanych punktów styku sieci,
    - 2.2. minimalny czas trwania umowy,
  3. poziom jakości usług dla łączy połączenia międzyoperatorskiego.
- X. Usługi pomocnicze, świadczenia dodatkowe oraz usługi zaawansowane, a w szczególności:
1. pomocy personelu operatora,
  2. krajowej i międzynarodowej informacji o numerach telefonicznych,
  3. usługi prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wywołanej,
  4. przekierowanie połączeń,
  5. usługi połączeń realizowane za pomocą karty telefonicznej,
  6. dostęp do numerów bezpłatnych i o podwyższonej opłacie.
- XI. Techniczne specyfikacje dotyczące sposobu realizacji punktu styku, z powołaniem właściwych norm krajowych, norm ETSI lub zaleceń ITU, a w przypadku ich braku — innych standardów technicznych, zawierające w szczególności:
1. parametry elektryczne i fizyczne punktu styku,
  2. wymagania transmisyjne,
  3. wymagania dotyczące sygnalizacji,
  4. wymagania dotyczące komutacji i kierowania połączeń,
  5. wymagania specyficzne dla połączeń realizowanych w łączonych sieciach.
- XII. Parametry jakości oferowanych usług międzysieciovych.
- XIII. Wybór operatora:
1. wybór doraźny za pomocą numeru dostępu do sieci operatora wybieranego (selekcja),
  2. wybór na stałe (preselekcja) z możliwością wybrania innego operatora za pomocą numeru dostępu do sieci operatora wybieranego dla poszczególnych połączeń.
- XIV. Warunki realizacji przenośności numerów pomiędzy sieciami operatorów.
- XV. Ogólne warunki i procedury:
1. postępowania w przypadku zmian standardowych warunków umów,
  2. rozstrzygania sporów,
  3. przeprowadzenia testów interoperacyjności i kompatybilności elektromagnetycznej,
  4. zachowania integralności sieci oraz zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci,
  5. postępowania w celu zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
  6. postępowania w przypadku, gdy proponowane są zmiany w sieciach lub usługach oferowanych przez jedną ze stron, włączając w to sposób dostępu do nowych/zmienionych usług operatora o znaczącej pozycji rynkowej,
  7. rozwiązania umowy o połączeniu sieci telekomunikacyjnych,

8. kolokacja, a w szczególności wspólne korzystanie z urządzeń oraz infrastruktury telekomunikacyjnej w zakresie:

- 8.1. kanalizacji kablowej,
- 8.2. masztów i wież,
- 8.3. budynków i urządzeń,

9. dotyczące rekonfiguracji węzła komutacyjnego,
10. ustalenia dotyczące fakturowania oraz ustalenia dotyczące windykacji należności od użytkowników,
11. dotyczące prognozowania rozbudowy lub modyfikacji punktów styku sieci.

1946

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 października 2003 r.

w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844 i Nr 142, poz. 1380) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektor Generalny Służby Więziennej i Komendant Główny Policji wymieniają niezbędne informacje w sprawach dotyczących bezpieczeństwa zakładów karnych i aresztów śledczych, zwanych dalej „zakładami”, oraz wydają dyspozycje podległym sobie służbom w tych sprawach.

§ 2. 1. Komendant powiatowy albo miejski Policji właściwy ze względu na położenie zakładu, zwany dalej „komendantem Policji”, i dyrektor zakładu ustalają zasady łączności i wymiany informacji oraz opracowują plan zabezpieczenia zakładu oraz sposób współdziałania w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, zawiera porozumienie zatwierdzone przez komendanta wojewódzkiego Policji i dyrektora okręgowego Służby Więziennej.

§ 3. 1. W razie wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu, dyrektor zakładu niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyżurnego właściwej komendy powiatowej albo miejskiej Policji.

2. Jeżeli z rozwoju sytuacji wynika, że bezpieczeństwo zakładu nie zostanie przywrócone siłami i środkami Służby Więziennej, dyrektor zakładu zawiadamia niezwłocznie dyrektora okręgowego Służby Więziennej oraz zwraca się do dyżurnego właściwej komendy powiatowej albo miejskiej Policji o udzielenie niezbędnej pomocy.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2, organizuje komendant Policji.

§ 4. 1. W razie wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa funkcjonariuszy lub pracowników

Służby Więziennej ochraniających osoby pozbawione wolności albo ochraniających uzbrojenie, dokumenty lub walory pieniężne w czasie ich przemieszczania poza terenem zakładu, zwanych dalej „konwojem”, jego dowódca niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyżurnego najbliższej komendy powiatowej albo miejskiej Policji.

2. Jeżeli z rozwoju wydarzeń wynika, że bezpieczeństwo konwoju nie zostanie przywrócone siłami i środkami Służby Więziennej, dowódca konwoju zwraca się do dyżurnego najbliższej komendy powiatowej albo miejskiej Policji o udzielenie niezbędnej pomocy oraz zawiadamia niezwłocznie najbliższy zakład.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2, organizuje komendant Policji.

§ 5. W razie uzyskania przez Policję informacji o możliwości wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu lub konwoju, Policja niezwłocznie przekazuje ją dyrektorowi zakładu, a w razie możliwości — odpowiednio dowódcy konwoju.

§ 6. Siły Policji można wezwać w razie zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu i konwoju, w szczególności związanego z:

- 1) buntem osób pozbawionych wolności;
- 2) napadem na zakład;
- 3) napadem na konwój;
- 4) aktem terroru;
- 5) zbiorową ucieczką osób pozbawionych wolności lub ucieczką z użyciem przemocy;
- 6) pożarem, katastrofą lub klęską żywiołową.

§ 7. W zależności od rodzajów zagrożeń lub naruszeń bezpieczeństwa wymienionych w § 6 współdziałanie Policji może polegać w szczególności na: